NICOLAUS DE LYRA
Österreich (Salzburg), 1457
Seite 235r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26859
Copyright: Admont, Benediktinerstift

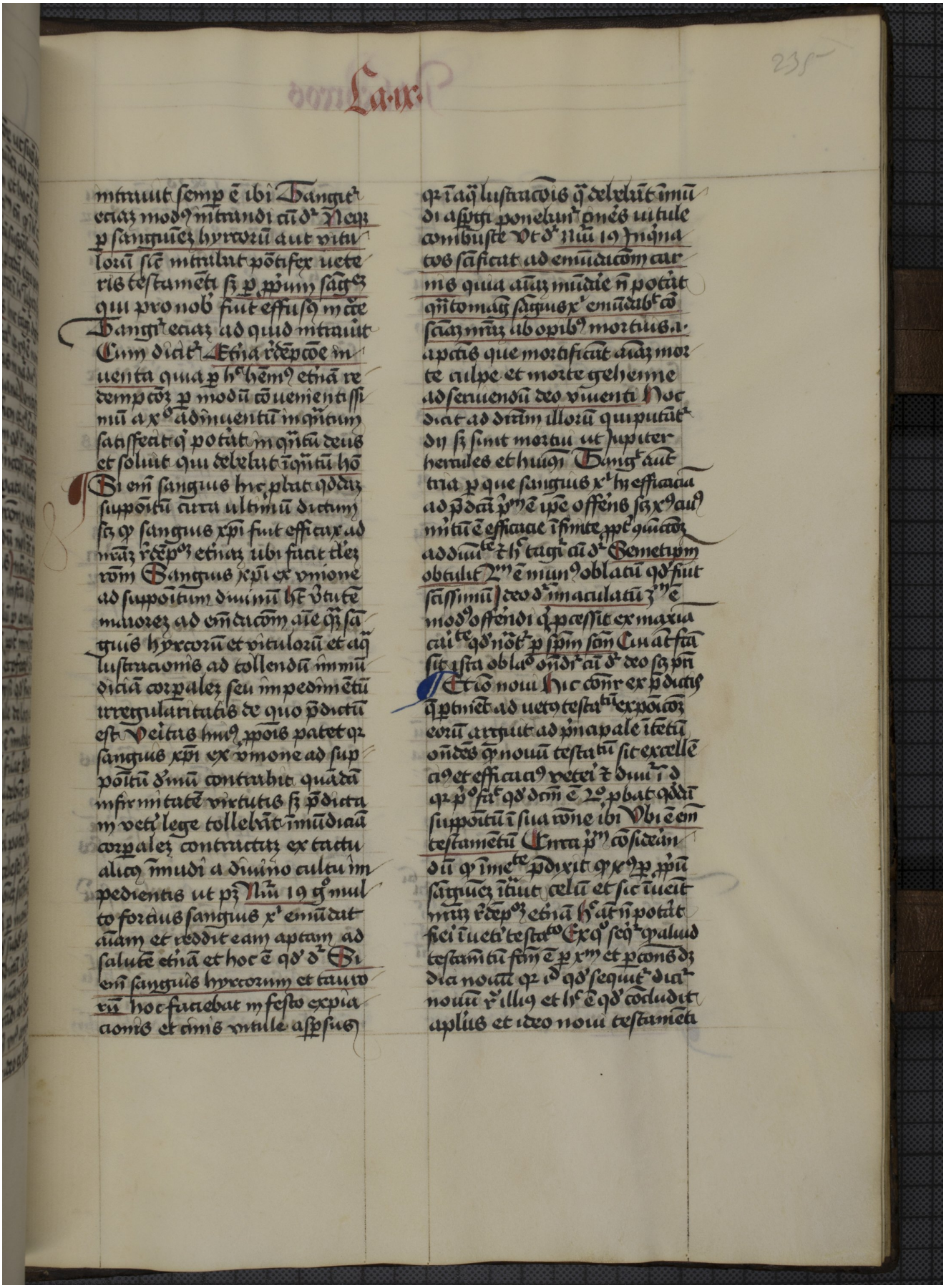

mittunt semp ē ibi Sanguis
etiaz modo mittendi aī d. Nec
p sanguinez hyrcorū aut vitu
lorū sic mittebat pōtifex uete
ris testamēti sz p ꝓpium sang
qui pro nob fuit effusus m cōe
Sangis etiaz ad quod mittebat
Cum dicit Etia rēpcōe in
uenta quia p hc hem etia re
dempcōz p modū cōuenientissi
mū a xo ad inuentū in gnīcum
satisfeat q potuit m gnīū deus
et solut qui deleuit ī gnīū hō
Si ens sanguis hic ponit qdaz
suppōitū citra ultimū dictum
sz q sanguis xpi fuit efficax ad
maz rēpo etiaz ubi fuit tlez
rom Sanguis xpi ex vnione
ad suppōitum diuinū hē vtute
maiorez ad cōmdicōm aīe q sa
guis hyrcorū et vitulorū et aq
lustracoīs ad tollendū immū
diciā corpalez seu impedimētū
irregularitatis de quo pdictū
est Veritas hui ꝓpois patet qz
sanguis xpi ex vnione ad sup
poitū dīnū contribuit quādā
firmitatē virtutis sz pdicta
m veteri lege tollebāt imūdiaā
corpalez contractiz ex tactu
alicui mundi a diuino cultu im
pedientis ut pz Nu 19 q mul
to foriaus sanguis xi emūdat
aīam et reddit eam aptam ad
salutē etia et hoc ē qd d. Si
ens sanguis hyrcorum et tauro
rū hoc fiebat m festo expia
coīs et cōis vitulo assus

qrī aq lustracois q deleuit imū
di aspsi ponebat ones uitule
combuste Vt d. Nu 19 Mgna
tos sanificat ad emūdicōm car
nis quia aliuz mundie ñ potuit
qñ tomaq sanguis xi emūdabat cō
sanaz muz ab opib mortuis.
apcis que mortificat anaz mor
te culpe et morte gehenne
ad seruiendū deo viuenti Hoc
dicit ad dirim illorū qui putabat
dy sz sint mortui ut Iupiter
hercules et huiusmodi Sangis aut
tra p que sanguis xi hn efficacia
ad pdcā pmē ipe offens sz xo aut
mittē efficacie ī sinte ppi quādoz
addim te th tagi aī d. Ometipm
obtulit 2me ē mun oblatū qd fuit
sanissimū deo d. immaculatū 3me
modo offendi q pcessit ex maxima
caritē qd nōt p spm sōn Cum at sta
sit ista oblatio ondi aī d. deo sz pn
Et ideo nouū Hic cōnr ex pdictis
q pnet ad ueto testi ex pōiaz
eorū arguit ad pma pale ī tetū
ondēs q nouū testū sit excellē
ao et efficacio veteri t dupl
qr pmo fit qd dm ē 2o pbat qdā
suppōitū ī sua rōne ibi Vbi ē en
testamētū Contra pm cōsideran
dū q ime te pdixit q xo p pm
sanguez ī aut celū et sic ī uetē
muz rēpo etia h ut ñ potuit
fieri ī uetē testo Ex q seq qd illud
testamētū fōm ē p xm et p cons dz
dia nouū qr id qd sequit dicit
nouū r illiq et hc ē qd concludit
aplius et ideo nouū testamēti